

"Niet wat jij, maar wat ik kan doen"

Met collega Marcel van Herpen bezocht Roland Schut de zes basisscholen op Sint Maarten die vallen onder de stichting E.G.O. Antillen. Hij kwam om scholen te begeleiden, maar wie leerde er nou het meest? Voor Egoscoop hield Roland een dagboek bij.

Philipsburg, 28 februari 2012, 07:50 – Eindelijk op Sint Maarten

Altijd benieuwd geweest naar Marcells buitenlandse activiteiten. Vooral naar de scholen op Sint Maarten, waar ieder jaar wel een paar enthousiaste jonge Nederlandse leerkrachten naartoe gaan. Gisteren hebben we gezien met wat voor problemen veel jongeren kampen. Indringend, zelfs voor iemand die jarenlang in Amsterdam Osdorp leerkracht en schoolleider is geweest. Vandaag gaan we naar de St. Jozefschool, een kleine basisschool in de hoofdstad, met opnieuw veel kinderen met een gecompliceerde sociaal-emotionele achtergrond. We gaan het zien.

Sint Jozefschool, 11:15 – Het nieuwe bidden?

Een paar snelle krabbels. De St. Jozefschool heeft niet het fraaiste gebouw, maar wat een school! Ontspannen sfeer. Hard werkende leraren en al even energieke kinderen. We zagen dat de directeur genoot van wat het met ons deed. Toen Marcel haar vroeg wat het geheim was van deze oase van rust in deze hectische omgeving, moest ze het antwoord schuldig blijven: "We doen het gewoon samen." Bij een eerste ontmoeting eergisteren had ze laten doorschemeren dat het geloof voor haar belangrijk was. Net zei ze daarover: "Ik bid vaak en dan vraag ik of ik nieuwe kinderen, ouders en leraren open en zonder oordeel tegemoet mag treden. Ik wil de goede kanten zien en dat bevestigen." Bidden als een manier van aandacht schenken – zo had ik er nog nooit over nagedacht.

Hotel, 19:45 – "Van de kinderen natuurlijk"

Vanochtend ons schoolbezoek afgesloten bij groep 8. Wederom leken de rust en de prettige werksfeer in de klas vanzelfsprekend. Groepjes kinderen waren samen betrokken aan het werk en de juf liep relaxed rond. Waar nodig hielp zij een leerling even op weg, altijd met een lach of een arm op de schouder. Ook toen ze met ons in gesprek raakte, bleven de kinderen hard aan het werk. We deelden wat ons opviel. De al wat oudere juf lachte verlegen om onze complimenten en vertelde dat zij het na al die jaren zelf ook nog steeds hartstikke leuk vond om met deze leerlingen te werken. We vertelden dat we wisten dat zij niet de 'allermakkelijkste' kinderen had en vroegen haar wat zij doet als kinderen zich niet gedragen zoals zij dat graag wil. Dat gebeurde niet heel vaak, zei ze, "Maar in zo'n geval neem ik het kind apart en vraag ik wat ik gedaan heb, waardoor dat kind zich zo gedraagt en wat ik kan doen, zodat het kind zich weer goed voelt." Prachtige houding. Van wie ze dat geleerd had? Het antwoord kwam spontaan: "Van de kinderen natuurlijk!"

Roland Schut
info@adviesbureauvandaag.nl

Meer informatie over (werken op) Sint Maarten,
via Marcel van Herpen: www.egoantillen.nl